

РЕШЕНИЕ

№ 4294

гр. София, 30.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 08.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Клавдия Дали, като разгледа дело номер **3074** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалбата на К. И. Д. чрез неговия родител Р. А. Д. срещу решение №РД-Е126-30/14.02.2020 г. на Управителя на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК) за възстановяване на разходи от бюджета на НЗОК за получена и заплатена необходима медицинска помощ, оказана по реда на Регламент (ЕО) № 987/2009 по време на престой в Република А.. Изложени са доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради неправилно прилагане на материалния закон. Дължимостта на претендирана за възстановяване сума се обосновава с нормата на чл. 13, т. 2 от Наредба 5/21.03.2014 г. за условията реда за трансгранично здравно обслужване във връзка с чл. 45, т. 14 от Закона за здравното осигуряване. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки. Моли за уважаване на жалбата.

Ответникът – Управителят на НЗОК, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

Настоящият съдебен състав след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление за възстановяване на извършени разходи вх.№Е126-01-121/10.05.2019 г. по реда на чл. 25(Б) параграф 5-9, чл.26(Б) параграф 6 и 7 от Регламент (ЕО) №987/2009г. на разходи за получена спешна и неотложна

медицинска помощ при престой в друга държава членка на ЕС Р. А. Д. като родител на К. И. Д. е поискала възстановяване на разходите за транспорт с линейка по време на престоя им в страна членка на ЕС – Република А. на 01.04.2019 г. Към заявлението са приложени доказателства за заплатените разходи за транспорт в размер на 217 евро за транспорт с линейка от ски площадка до травматологична болница от Австрийски червен кръст. Видно от приложено към заявлението удостоверение за проведено лечение, същото е проведено във връзка със злополука при каране на ски на 01.04.2019г. в Б. Х., при която К. И. Д. е получил нараняване в областта на лявата подбедреница.

С докладна записка от 20.12.2019 г. директора на дирекция „Бюджет и финансови параметри“ е направил предложение до Управителя на НЗОК да откаже възстановяването на сумата, тъй като транспорта не се покрива от НЗОК.

Въз основа на така проведеното административно производство, управителят на НЗОК е издал оспореното решение, с което на основание чл. 19, ал. 7, т. 2 от ЗЗО и чл. 13, т. 2 от Наредба № 5/21.03.2014 г. за условията и реда за упражняване на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване е отказал възстановяването на разходи от бюджета на НЗОК за получена и заплатена необходима медицинска помощ, оказвана по реда на Регламент (ЕО) № 987/2009 г. по време на престой на територията на Република А.. Отказът е мотивиран с Регламент (ЕО) №987/2009 г., съгласно който лицето получава и заплаща помощта съгласно правилата на държавата членка по пребиваване. Прегледа и лечението на лицето са покрити от Австрийската здравноосигурителна каса с изключение на транспорта, който не е включен в подлежащите на възстановяване услуги.

Решението е съобщено на 09.03.2020 г. Жалбата е депозирана на 10.03.2020 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице – негов адресат.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Ползването на социалните и здравните права, придобити на територията на една държава член на ЕС, при престой или пребиваване на територията на друга държава член се извършва в съответствие с принципите, гарантиращи социалната защита на гражданите при тяхното свободно движение в рамките на ЕС. Тези въпроси са уредени с общоприложими в целия ЕС правни актове -регламенти за координация на системите за социална сигурност на държавите членки. НЗОК е публична институция, която по закон осъществява задължителното здравно осигуряване в Република България, т. е., осъществява дейността по разходване на средствата за задължителни здравноосигурителни вноски за заплащане на здравни дейности (чл. 2, ал.1 и чл. 6, ал. 1 ЗЗО). Същата възстановява на правоимащите лица разходите, извършени за спешна и неотложна медицинска помощ, извършени в друга държава – членка по реда на чл.25, параграфи 4-10 от Регламент (ЕО) № 987/2009, съответно на утвърдените, със заповед от управителя на НЗОК, Правила за реда и работата на комисия за възстановяване на извършени разходи по реда на чл. 25, (Б), параграфи 5-9, чл. 26, (Б), § 6 и § 7 от Регламент (ЕО) № 987/2009 или чл. 34 от Регламент (ЕИО) № 574/72, Директива 2011/24/ЕС на Европейския парламент и на съвета за упражняване на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване, или по двустранни спогодби/договори за социално осигуряване, включващи в обхвата си здравно

осигуряване. Като представляващ НЗОК, на основание чл. 19, ал. 7, т. 2 ЗЗО Управителят на НЗОК издава решението, с което се разрешава възстановяването на заявителя на оказаната необходима медицинска помощ. Изложеното обосновава извод, че оспореното решение е издадено от компетентен орган.

Решението е издадено в изискуемата от чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма и съдържа предвидените в ал. 2 на посочената разпоредба задължителни реквизити - наименование на органа, който го издава; наименование на акта; адресат на акта; фактически и правни основания за издаването му.

В хода на административното производство е спазен редът по чл. 25, (Б), параграфи 4-10 от Регламент (ЕО) № 987/2009 г., както и утвърдените със заповед № РД-16-21/07.05.2014 г. от управителя на НЗОК правила.

Съгласно разпоредбата на чл.35, ал.1, т. 8 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/, задължително осигурените лица имат право на трансгранично здравно обслужване по реда на глава втора, раздел XII. Трансгранично здравно обслужване, според чл.80д, ал.2 ЗЗО, е здравно обслужване, предоставено или предписано в държава - членка на Европейския съюз, различна от държавата членка по осигуряване. Според ал. 3 на същата разпоредба, лицата по ал. 1 могат да упражнят правото си на трансгранично здравно обслужване, когато здравното обслужване е включено в пакета здравни дейности, финансирани от бюджета на НЗОК или от бюджета на Министерството на здравеопазването.

По делото не е спорно, че К. И. Д. е с непрекъснати осигурителни права по време на получаване на медицинската помощ в Република А., както и че на 01.04.2019 г. му е оказана неотложна медицинска помощ поради контузия в областта на лявата подбедреница. Не се спори за вида на оказаната помощ, нито за това, че прегледа и лечението са покрити от Австрийската здравноосигурителна каса с изключение на транспорта. Спорът е единствено относно това подлежи ли на възстановяване сумата за транспорт от бюджета на НЗОК.

В настоящият случай отказът е мотивиран с нормата на чл. 13, т. 2 от Наредба № 5/21.03.2014 г. за условията и реда за упражняване на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване.

Съгласно визираната разпоредба, Управителят на НЗОК издава мотивиран отказ за възстановяване на разходите, когато предоставените здравни услуги не са в обхвата на медицинската помощ по чл. 45, ал. 1 от ЗЗО. Сред изброените видове медицинска помощ заплащана от НЗОК в т. 14 действително са посочени и транспортни услуги по медицински показания. В ал. 2 на чл. 45 обаче изрично е посочено, че медицинската помощ по ал. 1, с изключение на т. 11, т. 12 и т. 15, се определя като пакет, гарантиран от бюджета на НЗОК, с наредба на министъра на здравеопазването. Това е Наредба № 9/10.12.2019 г. за определяне на пакета от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК. В случая транспортните разходи не се включват в пакета здравни дейности, подлежащи на възстановяване, нито от бюджета на Австрийската здравноосигурителна каса, нито от бюджета на НЗОК.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира оспорената заповед за законосъобразен административен акт, по отношение на който не е налице някое от отменителните основания по чл. 146 от АПК. Това обуславя неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Предвид изложеното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. И. Д. чрез неговия родител Р. А. Д. срещу решение №РД-Е126-30/14.02.2020 г. на Управителя на Националната здравноосигурителна каса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: